

دلاوران رزمنده خلق

یادی از رفیق سیدال سخندان و تأکید بر مواضع اصولی و انقلابی اش

29 جوزا امسال مصادف است با 35 مین سالگرد ترور رفیق سیدال سخندان بدست جلادان اخوان المسلمین در پیشاپیش آن ها گلب الدین جنایت کار و باند تبهکارش.

رفیق سیدال سخندان در یک خانواده دهقان فقیر در ولایت لوگر متولد گردید و با هزاران رنج و مشقت دوره ابتدائیه و لیسه را سپری نمود و شامل فاکولته ساینس گردید. او به حیث معلم در یکی از مناطق هزاره جات ایفای وظیفه نمود. سیدال سخندان یک مبارز آگاه و یکی از پرکارترین رزمندگان جریان دموکراتیک نوین (شعله جاوید) بود. او یک شاعر توده ای و یک سخنور ورزیده خلق بود. زمانیکه سیدال سخندان روی سٹیژ قرار میگرفت و به سخنرانی میپرداخت، شنوندگان صفوف شانرا فشرده میساختند و به سخنان انقلابی، رسا و پر محتوای رفیق سیدال گوش میدادند. سالهای 1347 الی 1351 سالهای پر جنب و جوش جنبش روشنفکری محصلین و متعلمین افغانستان بود. که این جنبش با انتشار اولین نشریه شعله جاوید ناشر اندیشه های دموکراتیک نوین گره خورده و سر تا سر کشور را در نور دید. جنبش انقلابی و روشنفکری شعله جاوید یا جریان دموکراتیک نوین بامشی انقلابی و رزمنده خویش آهسته آهسته در بین طبقات رنجبر و اقشار مختلف مردم جا باز میکرد و داشت به یک مشی توده ای و ملی تبدیل میشد. جریان های ارتجاعی و اپورتونیستی رنگارنگ از اخوان المسلمین گرفته تا رویزیونیست های حزب خلق و پرچم آنقدر نزد مردم افشاء و بی ابرو، بی عزت و بی اعتبار شده بودند که بالاخره امپریالیزم، دولت و وقت و طبقات ارتجاعی در صد آن شدند که توطئه ایرا علیه جریان دموکراتیک نوین {شعله جاوید} توسط نوکران اخوانی شان در راس گلب الدین جنایتکار و باند تبهکارش سازماندهی و راه اندازی نمایند. که در اثر آن توطئه به تاریخ 29 جوزا 1351 رفقای شعله جاوید در جریان یک تظاهرات و میتنگ توده ای مورد حملات وحشیانه قرار میگیرند چندین نفر از شعله ای ها زخمی و مجروح میگردند و رفیق سیدال سخندان به شهادت میرسد و به جاو دانگی می پیوندد.

رفیق سیدال سخندان یکی از شعله ای های بود که در گسترش مبارزات روشنفکری و توده ای نقش عمده و اساسی داشت. وی در ارتباط تنگاتنگ با توده های محروم و روشنفکران فقیر شهر و ده قرار داشت و همیشه تأکید بر آن داشت که روشنفکران باید پایه مردم می داشته باشند و جنبش روشنفکری باید به جنبش توده ای و نیرومند ملی تبدیل شود. همچنان تأکید بر این داشت که بدون یک گردان رزمنده انقلابی که بتواند از جنبش روشنفکری در مواقع معین و مشخص حمایت نماید. رفیق سیدال سخندان فقدان این گردان رزمنده را به خوبی درک میکرد و در صد د شد تا عده ای از رفقای نترس و شجاع را منسجم سازد تا در جریان تظاهرات از حملات احتمالی جواسیس دولت و باند های جنایت کار پیشگیری و تا حد ممکن جلوگیری نماید که در این راه تا جایی توفیق حاصل نمود، و رفیق عصمت یکی از شعله ای های رزمنده و شجاع خلق با چند تن از رفقایش در این راه مساعی لازمه بخرچ دادند و سپر امنیتی جریان دموکراتیک نوین شعله جاوید را تشکیل دادند. با دریغ و درد که توطئه دشمن بسیار سریع عملی شد و رفقا بدون آمادگی مورد حملات کین توزانه دشمن قرار گرفتند و توطئه 29 جوزای 1351 توسط گلب الدین جنایت کار و باند آدمکشش عملی گردید و پیکر رزمنده رفیق سیدال سخندان به خون آغشته شد و به جاو دانگی پیوست و عده دیگر از رفقا به شمول رفیق عصمت مجروح و محبوس گردیدند. رفیق سیدال از کنار رفقا رفت و با رفتن آن ضربه بزرگی به پیکر جریان دموکراتیک نوین {شعله جاوید} وارد گردید. جریان از درون و بیرون مورد حملات کین توزانه دشمنان رنگارنگ قرار گرفت. تشنت و پراگندگی سراسر جریان دموکراتیک نوین را احتوانمود و جنبش حالت فروکش بخود گرفت. رفیق سیدال سخندان همیشه تأکید داشت که بدون تلفیق درست تئوری و عمل کار انقلابی ناممکن است. وی بر ضرورت ایجاد یک حزب پیش آهنگ انقلابی که بتواند مبارزات توده های ملیونی را در مسیر پر پیچ و خم انقلاب هدایت و رهنمایی نماید، تأکید میکرد و همیشه یاد آور میشد که "خلق بدون حزب انقلابی، ارتش توده ای و جبهه متحد ملی هیچ چیز نخواهد داشت. و بدون این سه سلاح رزمنده مبارزه با امپریالیزم و ارتجاع ناممکن است. باید از رفیق سیدال سخندان آموخت و در راه که او رزمیده است شجاعانه به پیش رفت. یادآوری از رفقای رزمنده

ودلاور خلق بخاطر آنست که ماراه آنها را ادامه دهیم و بر تأکیدات آنها پافشاری نمائیم. اکنون که 35 سال از آن تاریخ سپری میشود. جنبش انقلابی خلق افغانستان با وجود هزاران نوع قربانی جان نثاری فداکاری و تجربه اندوزی از مبارزات مسلحانه و غیرمسلحانه از کمبود یک حزب انقلابی سرتاسری رنج میبرد و فعالیت های رزمندگان آن هنوز هم به اشکال سازمانی، گروهی، محلی و فردی جریان دارد. در شرایط کنونی که کشور در اشغال امپریالیزم امریکا و قوای ناتو و سگهای زنجیری شان قرار دارد و تمام امپریالیست ها، مرتجعین و طبقات استثمارگر زالوار بخاطر سرکوب و کمیدن خون خلق افغانستان با هم متحد شده اند. ضرورت ایجاد یک حزب رزمنده انقلابی سرتاسری احساس و در دستور کار نیروهای انقلابی قرار دارد. تا زمانی که حزب سرتاسری انقلابی وجود ندارد باید همه تلاش نیرو و انرژی انقلابیون در راه ایجاد حزب متمرکز نماید. در غیر آن مبارزه با ارتجاع و امپریالیزم به شعار تو خالی و دور از پراتیک انقلابی قرار میگیرد. و انرژی نیرو و توان روشنفکران انقلابی بی جهت و بی مورد مصرف می شود.

ایجاد حزب انقلابی وابسته به شرایط ذیل است

1- تئوری انقلابی

جنبش انقلابی و روشنفکری افغانستان که از سال 1344 آغاز و تا اکنون به اشکال و شیوه های گوناگون به مبارزات خویش ادامه داده است، با وجود تلفات و ضربه های سنگین که از طرف ارتجاع و امپریالیزم و سوسیال امپریالیزم و نوکران بومی آنها بر آن وارد گردیده است. اکنون از تجارب گرانبهای مبارزاتی و تئوری انقلابی برخوردار است و از نگاه کیفی در وضع بهتری قرار دارد. پایه تئوریک و علمی این مبارزه مارکسیسم - لنینیسم - مائو نیزم است.

2- مبارزه ایدئولوژیکی

امروز بیش از هر زمان دیگر با روشن شدن مواضع اصولی جنبش انقلابی بین المللی {ریم} و تجربه اندوزی از مبارزات انقلابی ملی و بین المللی، خط انقلابی در جنبش انقلابی پرولتری افغانستان تثبیت گردیده و انحرافات اپورتونیستی، اکونومیستی و سکتاریستی تا جائی در جنبش بر ملا گردیده و حداکثر دیگر حاملین این اندیشه های انحرافی نمیتوانند در جهت پیشرفت و تکامل جنبش انقلابی پرولتری کشور رسد واقع شوند.

3- موجودیت سازمانها و گروههای رزمنده انقلابی با مواضع اصولی

امروز سازمان های انقلابی گروهها و افراد انقلابی وجود دارند که پراکنده و جدا از هم مبارزه می نمایند و اگر این نیروها با هم گره زده شوند و در راه وحدت و ایجاد حزب انقلابی سرتاسری با هم یکجا کار و تلاش نمایند مسلماً که از نظر کمی و کیفی توانایی ایجاد حزب را پیدا مینمایند. در غیر آن هرگونه کار روشنفکری و انقلابی که بدور از این محور صورت گیرد صرف نقش روشنگرانه داشته و هیچگاه به جنبش وسیع توده ای تبدیل نخواهد شد. مسلماً که امروز در پیش راه جنبش دموکراتیک نوین خلق افغانستان دو راه و دو دورنما قرار دارد.

1- راه وحدت و ایجاد حزب انقلابی سرتاسری که با ایجاد آن زمینه برای ایجاد ارتش توده ای و جبهه متحد ملی هموار می شود و سر انجام با جنگ توده ای طولانی اشغالگران و نوکران بومی آن ها به شکست مقتضحانه مواجه خواهند شد و افغانستان شکوفان سر بلند و مترقی پا به عرصه وجود خواهد گذاشت.

2- حرکت ها و مبارزات روشنفکران که بر محور گروهیگری، خود مرکز بینی، سکتاریستی و اکونومیستی استوار بوده و رهنمای تئوریک آنها نه اندیشه های انقلابی پرولتری بلکه اندیشه های انقلابیگری خورده بورژوازی میباشد منجر به شکست و پراگندگی بیشتر در بین روشنفکران گردیده و سر انجام به اپورتونیسم، انقیاد و تسلیم طلبی آشکار منجر میگردد. انقلابیون واقعی راه اول را اختیار میکنند این است راه واقعی درست و اصولی که با بدست گرفتن آن جنبش انقلابی خلق افغانستان رشد و اعتلا نموده و منجر به پیروزی انقلاب توده ای و ایجاد دولت دموکراتیک خلق میگردد. (فوران)

نمونه از اشعار انقلابی رفیق سیدال سخندان:

د بزگر د بچی غږ

ستره ملاکه نور ستا غږ په غاړه وړلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
چی په څپیره دی وهلم ما به خر خر کتل
کله به ناست وم نو لجن کله پلار ته ژړل
اوس حکمی شوی یمه ستا ظلم زغملی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
ته کرار ناستی زه شپه ورځ یمه په کار کښی لگیا
په کیده وږی تن می لوڅ دی ژوند کوم په بیدیا
مړی دی نیسمه خپل مزد در پرینودلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
ستا باداری زما مزدوری به وی تر کومه وخته
ته روغ رمپ، زمارنځوری به وی تر کومه وخته
پلارمی ستا وکره غلامی، زه یی منلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
زما په غوښو دی آبادی کړی مائی مناری
سری دی کړی زما غریب په وینو بلهنگ کتاری
آخربه زماشی خپل حقوق دری پرینودلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
زما هډوکی ږدی تعمیر کی د گلاډر په نامه
سترگی می ږدی په دیوالو کښی د مرمر په نامه
بس دی پخپل بدن مائی آبادولی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
تل خوبوی غټان له ځانه زما په زړه او حگر
مست دی کړل واړه لعینان زما د لاس په ټمر
ډیر دی حلال کړل کوره زه حلالیدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
د جوار په څیر به دی کوتکو لاندی وپرځوم
له شدادی شان او شوکت نه به تا وغورځوم
ستا چم و چل را ته معلوم شو غولیدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
خاشه می مه کنه ډیر ټینګ غیرت ایمان لرمه
وینی به تویی کړم له تا نه ډیر غیرت توان لرمه
ډیر دی اینار کړم پس له دی ایناریدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
ستاغته گیده به کړم څیری لرم لاس کښی غټ لور
حق دی رانکر په خوبی اوس به یی اخلم په زور
نور د کتړی په شیشکانو ویریدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
د تاپه وینو څو ونه وینځمه لاس او پښی
ورکی به نشی له وطنه د ظلمونه ریښی
اوس خوځیدلی یمه شاته تمبیدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
د حق ناری په هر لور اورمه غوږونه لرم
زه به هم غږ کرمه په زړه کی ډیر دردونه لرم
زه «سخندان» د بزگر زوی نور صبریدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم

د بزگر د بچی غږ

ستره ملاکه نور ستا غږ په غاړه وړلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
چی په څپیره دی وهلم ما به خر خر کتل
کله به ناست وم نو لجن کله پلار ته ژړل
اوس حکمی شوی یمه ستا ظلم زغملی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
ته کرار ناستی زه شپه ورځ یمه په کار کښی لگیا
په کیده وږی تن می لوڅ دی ژوند کوم په بیدیا
مړی دی نیسمه خپل مزد در پرینودلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
ستا باداری زما مزدوری به وی تر کومه وخته
ته روغ رمپ، زمارنڅوری به وی تر کومه وخته
پلارمی ستا وکره غلامی، زه یی منلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
زما په غوښو دی آبادی کړی مائی مناری
سری دی کړی زما غریب په وینو بلهنگ کتاری
آخربه زماشی خپل حقوق دری پرینودلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
زما هډوکی ږدی تعمیر کی د گالډر په نامه
سترگی می ږدی په دیوالو کښی د مرمر په نامه
بس دی پخپل بدن مائی آبادولی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
تل خوبنوی غټان له ځانه زما په زړه او حگر
مست دی کړل واړه لعینان زما د لاس په ټمر
ډیر دی حلال کړل کوره زه حلالیدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
د جوار په څیر به دی کوتکو لاندی وپرځوم
له شدادی شان او شوکت نه به تا وغورځوم
ستا چم و چل را ته معلوم شو غولیدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
خاشه می مه کنه ډیر ټینک غیرت ایمان لرمه
وینی به تویی کړم له تا نه ډیر غیرت توان لرمه
ډیر دی اینار کړم پس له دی ایناریدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
ستاغته گیدوبه کړم څیری لرم لاس کښی غټ لور
حق دی رانکر په خوبنی اوس به یی اخلم په زور
نور د کتړی په شیشکانو ویریدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
د تاپه وینو څو ونه وینځمه لاس او پښی
ورکی به نشی له وطنه د ظلمونه ریښی
اوس خوځیدلی یمه شاته تمبیدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم
د حق ناری په هر لور اورمه غوږونه لرم
زه به هم غږ کرمه په زړه کی ډیر دردونه لرم
زه «سخندان» د بزگر زوی نور صبریدلی نشم
ستا د پښو لاندې خپلې ژوند کولی نشم

